

må derfor i visse tilfælde underkastes en konkret sagkyndig undersøgelse for at vurdere, om alle forudsætninger er tilgodeset.»

Dyreværnsrådet har i forlængelse heraf i en udtalelse af 17. januar 2005 om forståelsen af udtrykkene »vinterperioden« og »perioder med vinterlignende vejr« tilsluttet sig Fødevarestyrelsens forståelse af udtrykkene »vinterperioden« og »perioder med vinterlignende vejr«. Fødevarestyrelsen har overfor fødevareregionerne tilkendegivet, at det er Fødevarestyrelsens opfattelse, at månederne december, januar og februar altid skal betragtes som vinterperiode, samt at der overordentligt hyppigt er vinterlignende vejr i november måned, ligesom der i marts måned meget ofte konstateres vinterlignende vejr.

7.1.4. Arbejdsgruppen har haft særdeles indgående drøftelser med hensyn til spørgsmålet om hestens adgang til fold, herunder hvorledes et lovbestemt krav om adgang til fold i givet fald vil kunne udformes.

I den forbindelse har arbejdsgruppen indledningsvist konstateret, at der er meget forskellig praksis omkring - og holdninger til - hvorvidt en hesteejer skal sætte sin hest på fold, og om det i givet fald så sker dagligt eller sjældnere.

Efter arbejdsgruppens opfattelse har det måttet anses som veldokumenteret, at ophold på fold har stor betydning for hestens velfærd. Der har efter arbejdsgruppens opfattelse ikke været nogen tvivl om, at et dagligt frit ophold på fold må anses for meget væsentligt for hestens velfærd og sundhed, og gerne foldophold på mindst to timer ad gangen, når forholdene tillader det. Skal føden hentes på græs, vil et betydeligt længere ophold være nødvendigt; i sommerhalvåret således døgnet rundt. Ligeledes har der været peget på, at det især er vigtigt, at føde, plage og ungheste kommer på fold i længere tid for at sikre en optimal udvikling.

I den forbindelse har det endvidere været arbejdsgruppens *principielle* opfattelse, at hestens behov for fri bevægelse ikke vil kunne dækkes gennem tvungen motion i form af f.eks. ridning, longering, kørsel, skridtmaskine osv., ligesom heller ikke adgang til fri motion i ridehus fuldt ud vil kunne erstatte motion på fold.

Drøftelserne i arbejdsgruppen om foldophold har derfor taget afsæt i det hovedsynspunkt, at ud fra en isoleret betragtning må et ideelt dyrevelfærdsmæssigt standpunkt være dette, at alle heste skal på fold dagligt, og at der kun kan være grundlag for at fravige dette grundsynspunkt, hvis stærke grunde taler derfor.

Arbejdsgruppens overvejelser om dette spørgsmål har herefter været centreret om at indkredse og vurde-

re de modhensyn, som kan gøres gældende overfor udgangspunktet om et krav om dagligt foldophold, og herefter foretage en afvejning af de forskellige synspunkter imod hinanden. Disse synspunkter, som er resumeret i det følgende, er ikke i alle tilfælde udtryk for arbejdsgruppens opfattelse af forholdene. Arbejdsgruppen er under sit arbejde imidlertid blevet mødt med en række synspunkter omkring foldophold, som det skønnes relevant at præsentere i dette afsnit.

Arbejdsgruppen har bemærket, at der som alternativ til egentlig lovregulering kan peges på information, rådgivning samt holdningsbearbejdelse, som - også på dette område - kan bidrage til at forbedre velfærden for mange heste.

I velfærdsmæssig henseende vil den største forbedring i form af et lovbestemt krav om dagligt foldophold utvivlsomt være for heste, som er opstaldet i spiltov eller i små bokse, opstaldet uden kontakt til artsfæller, uden eller kun med sporadisk motion, opstaldet i mørke, dårligt ventilerede stalde, og heste med en begrænset adgang til strå- og grovfoder.

For heste i store lyse bokse med god ventilation, kontakt til artsfæller og motion hver dag vil den forbedring, som følger af dagligt foldophold, kunne være mindre, fordi andre forhold påvirker hestens velfærd i negativ retning.

Der er også blevet peget på, at foldmulighederne varierer meget. Folden kan være lille, våd og uden græs, ligesom samværet med andre heste kan skifte fra dag til dag, dvs. at der ikke etableres nogen gruppe med fastlagt hierarki. Desuden kan heste direkte blive jaget af artsfæller, ligesom vejrliget og bundforhold i vinterhalvåret kan være af en sådan art, at foldophold ikke er forsvarligt for heste, som i øvrigt ikke er vænnet til et fast udeliv. Endvidere kan der peges på, at foldkapaciteten det pågældende opstaldningssted måske kun rækker til, at heste kan komme på fold et begrænset antal dage i løbet af en uge.

Dernæst skal det bemærkes, at der kan være visse grupper af heste, f.eks. konkurrenceheste og hingste, hvor hensynet til at undgå, at hesten pådrager sig skader under opholdet på fold, vejer tungere end den velfærdsmæssige gevinst ved foldopholdet, ligesom der kan være veterinære grunde til, at foldophold ikke bør tilbydes. De nævnte forhold kan i øvrigt gøre sig gældende i nogle perioder af hestens liv, men ikke i andre.

Arbejdsgruppen har været opmærksom på, at hensynet til brugeren af hesten, herunder navnlig den risiko, der er forbundet med at tage hesten ud og ind af folden, ligeledes bør indgå i vurderingen, ligesom der kan være begrænsede ressourcer til at trække heste ud og ind, navnlig i de større hestehold.